

Na osnovu člana V 3. d) Ustava Bosne i Hercegovine i saglasnosti Parlamentarne skupštine Bosne i Hercegovine (Odluka broj 01,02-05-2-1079/12 od 16. novembra 2012. godine), Predsjedništvo Bosne i Hercegovine na 30. redovnoj sjednici, održanoj 12. decembra 2012. godine, donijelo je

ODLUKU

O RATIFIKACIJI LISABONSKOG SPORAZUMA O ZAŠTITI OZNAKA PORIJEKLA I NJIHOVOM MEĐUNARODNOM REGISTRIRANJU OD 31. OKTOBRA 1958. GODINE, IZMIJENJENOG U ŠTOKHOLMU 14. JULA 1967. GODINE I S AMANDMANIMA OD 28. SEPTEMBRA 1979. GODINE

Član 1.

Ratifikuje se Lisabonski sporazum o zaštiti oznaka porijekla i njihovom međunarodnom registriranju od 31. oktobra 1958.godine, izmijenjen u Štokholmu 14. jula 1967. godine i s amandmanima od 28. septembra 1979. godine, otvoren za potpisivanje u Štokholmu do 13. januara 1968. godine, u jednom primjerku na francuskom jeziku, deponiran kod Vlade Švedske.

Član 2.

Tekst Lisabonskog sporazuma u prijevodu glasi:

LISABONSKI SPORAZUM

O ZAŠTITI OZNAKA PORIJEKLA I NJIHOVOM MEĐUNARODNOM REGISTRIRANJU OD 31. OKTOBRA 1958. GODINE, IZMIJENJEN U ŠTOKHOLMU 14. JULA 1967. GODINE I S AMANDMANIMA OD 28. SEPTEMBRA 1979. GODINE

Član 1.

(1) Zemlje na koje se ovaj aranžman primenjuje konstituiraju Posebnu uniju u okviru Unije za zaštitu industrijskog vlasništva.

(2) One preuzimaju na sebe da na svojoj teritoriji, u skladu s uslovima ovog aranžmana, štite oznake porijekla proizvoda drugih zemalja Posebne unije, priznate i zaštićene kao takve u zemlji porijekla i registrirane kod Međunarodnog biroa za intelektualno vlasništvo (u daljnjem tekstu: Međunarodni biro ili Biro) pomenutog u Konvenciji o osnivanju Svjetske organizacije za intelektualno vlasništvo (u daljnjem tekstu: Organizacija).

Član 2.

(1) U ovom aranžmanu, oznaka porijekla znači geografsko ime zemlje, region ili lokaliteta, koje služi da se označi proizvod koji odande potiče, i čiji su kvalitet i karakteristike isključivo ili bitno prouzrokovani geografskim okolišem, uključujući prirodne i ljudske faktore.

(2) Zemlja porijekla je zemlja čije ime, ili zemlja u kojoj se nalazi region ili lokalitet čije ime, sačinjava oznaku porijekla koja je proizvodu dala njegovu reputaciju.

Član 3.

Zaštita se osigurava protiv bilo kakve uzurpacije ili imitacije, čak i ako je naznačeno istinito porijeklo proizvoda, ili ako je oznaka korištena u prevedenoj formi, ili praćena terminima kao što su: "vrsta", "tip", "način", "imitacija" ili slično.

Član 4.

Odredbe ovog aranžmana ni na koji način ne isključuju zaštitu oznakama porijekla u svakoj zemlji Posebne unije već priznatu u skladu s drugim međunarodnim instrumentima, kao što su Pariška konvencija o zaštiti intelektualnog vlasništva od 20. marta 1883. godine, i njene naknadne izmjene, Madridski aranžman o suzbijanju lažnih i prevarnih oznaka porijekla proizvoda od 14. aprila 1891. godine, i njegove naknadne izmjene, ili u skladu s nacionalnim zakonodavstvom ili sudskim odlukama.

Član 5.

(1) Registracija oznaka porijekla bit će izvršena kod Međunarodnog biroa, na zahtjev Zavoda zemalja Posebne unije, u ime svakog fizičkog ili pravnog lica, javnog ili privatnog, koje, u skladu sa svojim nacionalnim zakonodavstvom, ima pravo koristiti takvu oznaku.

(2) Međunarodni biro će, bez oklijevanja, obavijestiti zavode raznih zemalja Posebne unije o takvim registracijama, i objavit će ih u periodičnom zborniku.

(3) Zavod svake zemlje može izjaviti da ne može osigurati zaštitu oznake porijekla o čijoj je registraciji obaviješten, ali samo ako dostavi izjavu Međunarodnom birou, zajedno s naznačenjem razloga za to, u roku od godinu dana od zaprimanja obavijesti o registraciji, i pod uslovom da takva izjava nije štetna, u zemlji na koju se odnosi. Za druge oblike zaštite oznaka koje je njihov vlasnik ovlašten da zahtijeva na osnovu člana 4. pomenutog gore.

(4) Takvoj izjavi, nakon isteka roka od godinu dana predviđenog u prethodnom stavu, ne mogu prigovoriti zavodi zemalja Unije.

(5) Međunarodni biro će u najkraćem mogućem roku obavijestiti Zavod zemlje porijekla o svakoj izjavi učinjenoj pod uslovima iz stava (3) od strane Zavoda druge zemlje. Zainteresirana strana kada je obaviještena od svog nacionalnog Zavoda o izjavi učinjenoj od strane druge zemlje, u toj drugoj zemlji može koristiti sva sudska i administrativna pravna sredstva koja pripadaju državljanima te zemlje.

(6) Ako je oznaka kojoj je priznata zaštita u datoj zemlji saglasno obavijesti o njenoj međunarodnoj registraciji, već bila korištena od strane trećih lica u toj zemlji od datuma ranijeg od takve obavijesti, nadležni Zavod te zemlje imat će pravo odobriti takvim trećim licima rok koji ne smije biti duži od dvije godine da prekinu takvu upotrebu, pod uslovom da obavijesti o tome Međunarodni biro u periodu od tri mjeseca nakon isteka roka od jedne godine predviđenog u gore pomenutom stavu (3).

Član 6.

Oznaka kojoj je priznata zaštita u jednoj od zemalja Posebne unije saglasno postupku iz člana 5., ne može, u toj zemlji, biti smatrana da je postala generična, sve dok je zaštićena kao oznaka porijekla u zemlji porijekla.

Član 7.

(1) Registracija izvršena kod Međunarodnog biroa saglasno članu 5. osigurava, bez obnavljanja, zaštitu za cio period naveden u prethodnom članu.

(2) Za registraciju svake oznake porijekla plaća se jedna taksa.

Član 8.

Pravne radnje koje su neophodne za osiguranje zaštite oznaka porijekla mogu biti preduzete u svakoj od zemalja Posebne unije prema odredbama nacionalnog zakonodavstva:

1. na traženje nadležnog zavoda ili na zahtev javnog tužitelja;
2. od svake zainteresirane strane, bilo to fizičko ili pravno lice, javno ili privatno.

Član 9.

(1)(a) Posebna unija ima Skupštinu koja se sastoji od onih zemalja koje su ratificirale ili pristupile ovom aktu.

(b) Vlada svake zemlje bit će zastupljena jednim delegatom, kome mogu pomagati zamjenici, savjetnici i eksperti.

(c) Troškove svake delegacije snosit će vlada koja ju je imenovala.

(2)(a) Skupština će:

(I) se baviti svim pitanjima koja se odnose na održavanje i razvoj Posebne unije i na primjenu ovog aranžmana;

- (II) davati direktive Međunarodnom birou koje se odnose na pripremu konferencija za reviziju, uz dužnu pažnju, uzimajući u obzir sve primjedbe onih zemalja Posebne unije koje nisu ratificirale ovaj akt, ili mu nisu pristupile;
- (III) mijenjati Pravilnik, uključujući određivanje iznosa takse pomenute u članu 7(2) i drugih taksi koje se odnose na međunarodnu registraciju;
- (IV) pregledati i odobravati izvještaje i aktivnosti generalnog direktora Organizacije (u daljnjem tekstu: generalni direktor) koji se odnose na Posebnu uniju, i davati mu sve neophodne upute koje se odnose na pitanja u nadležnosti Posebne unije;
- (V) utvrđivati program i usvajati dvogodišnji budžet Posebne unije, i odobravati njegov konačni obračun;
- (VI) usvajati finansijski pravilnik Posebne unije;
- (VII) obrazovati komitete eksperata i radne grupe za koje se smatra da su neophodni za ostvarivanje ciljeva Posebne unije;
- (VIII) odlučivati koje će zemlje nečlanice Posebne unije i koje će međuvladine i međunarodne nevladine organizacije moći prisustvovati njenim sastancima kao posmatrači;
- (IX) usvajati amandmane na čl. 9. do 12.;
- (X) preduzimati svaku drugu odgovarajuću akciju usmjerenu na potpomaganje ciljeva Posebne unije;
- (XI) obavljati svaku drugu dužnost koju obuhvata ovaj aranžman.

(b) U odnosu na pitanja koja su od interesa i za druge unije kojima administrira Organizacija, Skupština će svoje odluke donositi nakon što sasluša mišljenje Koordinacijskog komiteta Organizacije.

(3)(a) Svaka zemlja članica Skupštine ima jedan glas.

- (b) Jedna polovina zemalja članica Skupštine čini kvorum,
- (c) Bez obzira na odredbe tačke (b) ako je na nekom zasjedanju broj zastupljenih zemalja manji od polovine, ali jednak ili veći od jedne trećine zemalja članica Skupštine, Skupština može donositi odluke, ali s izuzetkom odluka koje se odnose na njenu vlastitu proceduru, sve takve odluke će postati izvršne samo ako su ispunjeni niže navedeni uslovi, Međunarodni biro će dostaviti navedene odluke zemljama članicama Skupštine koje nisu bile zastupljene i pozvati ih da pismenim putem izraze svoj glas ili uzdržavanje, u roku od tri mjeseca od dana dostavljanja. Ako, po isteku ovog roka, broj zemalja koje su tako izrazile svoj glas ili uzdržavanje dostigne broj zemalja koji je nedostajao da bi se postigao kvorum na samom zasjedanju, takve odluke će postati izvršne pod uslovom da se u isto vrijeme održi zahtijevana većina.
- (d) Osim za odredbe člana 12(2), odluke Skupštine se donose dvotrećinskom većinom izraženih glasova.
- (e) Uzdržavanje se neće računati kao glas.
- (f) Delegat može zastupati i glasati samo u ime jedne zemlje.
- (g) Zemlje Posebne unije koje nisu članice Skupštine imaju pristup zasjedanjima kao posmatrači.

(4)(a) Skupština se sastaje na redovno zasjedanje jednom u svake dvije godine na poziv generalnog direktora, sem u izuzetnim okolnostima u isto vrijeme i na istom mjestu kao Generalna skupština Organizacije.

- (b) Skupština se sastaje na vanredno zasjedanje na poziv generalnog direktora, na zahtjev jedne četvrtine zemalja članica Skupštine.
- (c) Generalni direktor priprema dnevni red svakog zasjedanja.

(5) Skupština usvaja svoj poslovnik.

Član 10.

(1)(a) Međunarodno registriranje i poslove vezane za njega kao i sve druge administrativne poslove Posebne unije, obavlja Međunarodni biro.

- (b) Međunarodni biro naročito priprema sastanke i obavlja poslove Sekretarijata Skupštine i komiteta eksperata i radnih grupa koje Skupština može ustanoviti.
- (c) Generalni direktor je najviši funkcioner Posebne unije i on je predstavlja.

(2) Generalni direktor i svaki zaposleni koje on odredi učestvuju, bez prava glasa, na svim zasjedanjima Skupštine i komiteta eksperata, ili radnih grupa koje Skupština može obrazovati. Generalni direktor, ili zaposleni koga on odredi, je po službenoj dužnosti sekretar tih tijela.

(3)(a) Međunarodni biro, u skladu s uputama Skupštine, priprema konferencije za reviziju odredbi aranžmana, osim čl. 9. do 12.

- (b) Međunarodni biro se može konsultirati s međuvladinim i međunarodnim nevladinim organizacijama vezano za pripreme konferencija za reviziju.
- (c) Generalni direktor i lica koja on odredi učestvuju, bez prava glasa, u diskusijama na tim konferencijama.

(4) Međunarodni biro obavlja i sve druge dužnosti koje su mu povjerene.

Član 11.

(1)(a) Posebna unija ima budžet.

- (b) Budžet Posebne unije obuhvata sopstvene prihode i troškove Posebne unije, njen doprinos budžetu zajedničkih troškova unija, kao i u slučaju potrebe, iznos stavljen na raspolaganje budžetu Konferencije Organizacije.
- (c) Kao zajednički izdaci unija smatraju se izdaci koji ne pripadaju isključivo Posebnoj uniji, već također jednoj ili više drugih unija kojima upravlja Organizacija. Učešće Posebne unije u ovim zajedničkim izdacima srazmjerno je koristi koju ovi izdaci za nju predstavljaju.

(2) Prilikom donošenja budžeta Posebne unije vodi se računa o potrebama saradnje s budžetima drugih unija kojima upravlja Organizacija.

(3) Budžet Posebne unije finansira se iz slijedećih izvora:

- (I) taksa za međunarodnu registraciju naplaćenih po članu 7. (2) i taksa i iznosa koji se duguju za usluge koje pruža Međunarodni biro u ime Posebne unije;
- (II) prihoda od prodaje publikacija Međunarodnog biroa koje se odnose na Posebnu uniju i prava koja potiču od tih publikacija;
- (III) poklona; zavještanja i subvencija;
- (IV) zakupnina; kamata i drugih različitih prihoda;
- (V) doprinosa zemalja Posebne unije, u obimu u kome prihodi iz izvora naznačenih u tač. (I) do (IV) nisu dovoljni da pokriju troškove Posebne unije.

(4)(a) Visinu takse iz člana 7(2) određuje Skupština na prijedlog generalnog direktora.

(b) Visina te takse bit će tako određena da prihod Posebne unije bude, pod normalnim okolnostima, dovoljan da pokrije troškove Međunarodnog biroa za održavanje usluga međunarodne registracije, bez zahtjeva za plaćanje doprinosa pomenutih u paragrafu (3)(V) gore.

(5)(a) Da bi se odredio njen doprinos pomenut u paragrafu (3)(V), svaka zemlja Posebne unije pripadat će istoj klasi kojoj pripada u Pariškoj uniji za zaštitu industrijskog vlasništva, i plaćat će svoje godišnje doprinose na osnovu broja jedinica koji je određen za tu klasu u toj uniji.

(b) Godišnji doprinos svake zemlje Posebne unije se sastoji od iznosa čiji je odnos u ukupnoj sumi godišnjih doprinosa svih zemalja u budžetu Posebne unije, isti kao što je odnos između broja jedinica u klasi u kojoj je zemlja svrstana prema ukupnom broju jedinica svih zemalja zajedno.

(c) Datum dospelosti doprinosa za plaćanje određuje Skupština.

(d) Zemlja koja kasni s plaćanjem svojih doprinosa ne može koristiti svoje pravo glasanja u bilo kom organu Posebne unije ako je iznos njenog duga jednak ili veći od iznosa doprinosa koji duguje u pune dvije protekle godine. Ipak, svaki organ unije može dozvoliti takvoj zemlji da nastavi koristiti svoje pravo glasanja u tom organu, ako, i sve dok, taj organ smatra da je kašnjenje u plaćanju rezultat izuzetnih i neotklonjivih okolnosti.

(e) Ako se budžet ne usvoji prije početka nove budžetske godine, bit će na istom nivou kao budžet prethodne godine, u skladu s finansijskim pravilnikom.

(6) S izuzetkom odredbi iz stava (4)(a), iznos taksi i troškova za usluge koje obavlja Međunarodni biro u vezi s Posebnom unijom određuje generalni direktor i o tome izvještava Skupštinu.

(7)(a) Posebna unija raspolaže obrtnim fondom koji se obrazuje od jedinstvene uplate svake zemlje Posebne unije. Ako fond postane nedovoljan, Skupština odlučuje o njegovom povećanju.

(b) Iznos početne uplate svake zemlje u navedeni fond, ili njeno učešće u njegovom povećanju je srazmjerno doprinosu te zemlje, kao članice Pariške unije za zaštitu industrijskog vlasništva, budžetu te unije za godinu u toku koje se fond obrazuje ili se o povećanju odlučuje.

(c) Srazmjeru i uslove plaćanja određuje Skupština na predlog generalnog direktora i nakon što je zaprimila mišljenje Koordinacijskog komiteta Organizacije.

(8)(a) U sporazumu o sjedištu, zaključenom sa zemljom na čijoj teritoriji Organizacija ima svoje sjedište, predviđa se da ova zemlja daje avanse ukoliko bi obrtni fond bio nedovoljan. Iznos tih avansa i uslovi pod kojima se odobravaju predmet su u svakom posebnom slučaju, odvojenih sporazuma između te zemlje i Organizacije.

(b) Zemlja iz tačke (a) i Organizacija imaju svaka za sebe, pravo da pismenom obavješću, otkazu obavezu odobravanja avansa. Otkaz stupa na snagu tri godine poslije kraja godine u kojoj je bio saopćen.

(9) Ovjeravanje računa, obavljaju, na načine predviđene finansijskim pravilnikom jedna ili više zemalja Posebne unije, ili spoljni kontrolori, koje uz njihovu saglasnost, imenuje Skupština.

Član 12.

(1) Prijedloge za izmjenu čl. 9., 10., 11. i ovog člana može podnijeti svaka zemlja članica Skupštine, ili generalni direktor. Takve prijedloge generalni direktor dostavlja zemljama članicama Skupštine najmanje 6 meseci prije njihovog razmatranja u Skupštini.

(2) Svaku izmjenu članova iz stava (1) usvaja Skupština. Usvajanje zahtjeva tri četvrtine izraženih glasova; međutim za svaku izmjenu člana 9. i ovog stava potrebna je većina od četiri petine glasova.

(3) Svaka izmjena članova iz stava (1) stupa na snagu mjesec dana od kada generalni direktor od tri četvrtine zemalja koje su bile članice Skupštine u trenutku kada je izmjena usvojena, zaprimi pismene obavijesti, data u saglasnosti s njihovim odgovarajućim ustavnim propisima. Svaka tako usvojena izmjena ovih članova obavezuje sve zemlje koje su članice Skupštine u trenutku kada izmjena stupa na snagu ili koje docnije postanu članice; međutim, svaka promjena koja povećava finansijske obaveze zemalja posebne unije obavezuje samo one zemlje koje su saopćile svoje prihvatanje takvih promjena.

Član 13.

(1) Detalji za izvršenje ovog aranžmana određeni su Pravilnikom.

(2) Ovaj aranžman može biti revidiran na konferencijama održanim među delegatima Posebne unije.

Član 14.

(1) Svaka zemlja Posebne unije koja je potpisala ovaj akt može ga ratificirati, a ako ga nije potpisala može mu pristupiti.

(2)(a) Svaka zemlja van Posebne unije koja je članica Pariške konvencije o zaštiti industrijskog vlasništva može pristupiti ovom aktu i tako postati članica Posebne unije.

(b) Obavijest o pristupanju će, sama po sebi osigurati na teritoriji pristupajuće zemlje povlastice prethodnih odredbi za oznake porijekla koje su, u momentu pristupanja predmet međunarodne registracije.

(c) Međutim, svaka zemlja koja pristupi ovom aranžmanu, može u roku od jedne godine, izjaviti u odnosu na koje oznake porijekla, već registrirane kod Međunarodnog biroa, želi da koristi pravo predviđeno u članu 5. (3).

(3) Instrumenti ratifikacije i pristupa deponiraju se kod generalnog direktora.

(4) Na ovaj aranžman primenjuju se odredbe člana 24. Pariške konvencije o zaštiti industrijskog vlasništva.

(5)(a) U odnosu na pet zemalja koje su prve deponirale svoje instrumente ratifikacije ili pristupa, ovaj akt stupa na snagu tri mjeseca nakon deponiranja petog od ovih instrumenata.

(b) U odnosu na svaku drugu zemlju, ovaj akt stupa na snagu tri mjeseca poslije dana kada generalni direktor saopći njenu ratifikaciju, ili pristupanje, osim ako je u instrumentu ratifikacije ili pristupanja označen neki docniji datum. U ovom posljednjem slučaju, ovaj akt stupa na snagu, u odnosu na tu zemlju, na tačno označen dan.

(6) Ratifikacija ili pristupanje automatski povlači za sobom prihvatanje svih odredbi i pristup svim prednostima ovog akta.

(7) Poslije stupanja na snagu ovog akta, nijedna zemlja ne može pristupiti aktu od 31. oktobra 1958. godine ovog aranžmana sem zajedno s ratificiranjem ovog akta ili pristupanjem njemu.

Član 15.

(1) Ovaj aranžman će ostati na snazi sve dok ga čini najmanje pet zemalja ugovornih strana.

(2) Svaka zemlja može otkazati ovaj akt saopćenjem upućenim generalnom direktoru. Takav otkaz će istovremeno značiti i otkazivanje akta ovog aranžmana od 31. oktobra 1958. godine, i imat će dejstvo samo prema toj zemlji, dok aranžman ostaje na snazi i ima dejstvo prema drugim zemljama Posebne unije.

(3) Otkaz stupa na snagu godinu dana poslije dana kada je generalni direktor zaprimio saopćenje.

(4) Mogućnošću otkaza predviđenom ovim članom ne može se poslužiti zemlja prije isteka roka od pet godina računajući od dana kada je postala članica Posebne unije.

Član 16.

(1)(a) U odnosima između zemalja Posebne unije koje su ga ratificirale ili su mu pristupile, ovaj akt zamjenjuje akt od 31. oktobra 1958. godine.

(b) Međutim, svaka zemlja Posebne unije koja je ratificirala ovaj akt ili mu je pristupila bit će vezana aktom od 31. oktobra 1958. godine u odnosima sa zemljama Posebne unije koje nisu ratificirale ovaj akt ili mu nisu pristupile.

(2) Zemlje izvan Posebne unije, koje postanu strana ovog akta, primjenjuju ga na međunarodno registriranje oznaka porijekla izvršena u Međunarodnom birou na zahtjev Zavoda svake zemlje Posebne unije koja nije strana u ovom aktu, pod uslovom da takve registracije zadovoljavaju, u pogledu tih zemalja, uslove propisane ovim aktom. U pogledu međunarodnih registriranja izvršenih kod Međunarodnog biroa na zahtjev zavoda zemalja izvan Posebne unije, koje su postale strana u ovom aktu, te zemlje priznaju da gore pomenuta zemlja Posebne unije može tražiti usklađivanje s uslovima akta od 31. oktobra 1958. godine.

Član 17.

(1)(a) Ovaj akt potpisan je u jednom jedinom primjerku na francuskom jeziku i deponiran kod Vlade Švedske.

(b) Generalni direktor, po savjetovanju sa zainteresiranim vladama, sastavit će službene tekstove na drugim jezicima koje bi Skupština mogla označiti.

(2) Ovaj akt ostaje otvoren za potpisivanje u Štokholmu do 13. januara 1968. godine.

(3) Generalni direktor će proslijediti dvije kopije, ovjerene od strane Vlade Švedske, potpisanog teksta ovog akta vladama svih zemalja Posebne unije, a na zahtjev i vladi svake druge zemlje.

(4) Generalni direktor će registrirati ovaj akt u Sekretarijatu Organizacije Ujedinjenih nacija.

(5) Generalni direktor će obavijestiti vlade svih zemalja Posebne unije o potpisivanju, deponiranju instrumenata ratifikacije ili pristupa, stupanju na snagu svih odredbi ovog akta, otkazivanju i izjavama saglasno članu 14.(2)(c) i (4).

Član 18.

(1) Dok prvi generalni direktor ne preuzme funkciju, pozivanja u ovom aktu na Međunarodni biro Organizacije, ili na generalnog direktora, smatraju se kao pozivanje na Biro unije ustanovljene Pariškom konvencijom o zaštiti industrijskog vlasništva, ili njenog direktora.

(2) Zemlje Posebne unije koje nisu ratificirale ili pristupile ovom aktu, mogu, u toku pet godina nakon stupanja na snagu Konvencije koja ustanovljava Organizaciju, vršiti, ako to žele, prava predviđena u članovima 9. do 12. ovog akta kao da su obavezni tim članovima. Svaka zemlja koja želi upražnjavati takva prava pismeno će o tome obavijestiti generalnog direktora, a takva obavijest će imati dejstvo od dana njegovog zaprimanja. Takve zemlje će se smatrati članicama Skupštine do isteka pomenutog perioda.

Član 3.

Ova odluka će biti objavljena u "Službenom glasniku BiH" na bosanskom, hrvatskom i srpskom jeziku i stupa na snagu danom objavljivanja.

Broj 01-50-1-3666-21/12
12. decembra 2012. godine
Sarajevo

Predsjedavajući
Nebojša Radmanović, s. r.